ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 210
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50
ΤΗΛΕΦΩΝΑ 24—94 & 43—23

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

14 ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΟΥΝΙΟΥ 1959
ΠΕΡ.Β'-ΕΤΟΣ ΙΔ'-ΑΡ.ΦΥΛΛΟΥ 4290

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΙΛΗΜΜΑ

Πολλὴ παρεξήγησις σκοπίμως ἐπιδιώκεται νὰ καλλιεργηθῇ γύρω ἀπὸ τὸ θέμα τῶν βάσεων. Ἀλλὰ ἡ ἐπιδίωξις εἶναι ματαία. Διότι, πέραν τῶν ἠθελημένων παραμορφώσεων τῆς πραγματικότητος, πέραν τῶν ἀπονενοημένων Ἀξόνων δύο ἡγετῶν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, πέραν τῶν παραλογισμῶν καὶ τοῦ ὑστερεβούλου θορύβου, ὑπάρχει ἀκμαία, πάντοτε ἐνεργὸς καὶ διαρκῶς διαυγής, ἡ συνείδησις τοῦ Ἔθνους. Αὐτὴ δὲν ἀνέχεται εἰκτράς ἀποπείρας ὑπερφαλαγγίσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ συμφέροντος, ἐν ὀνόματι τῶν παραισθήσεων πολιτικῶν σχηματισμῶν, οὐσιαστικῶς ἀνυπάρκτων. Καὶ αὐτή, εἰς τὰς ἐπικινδύνους δοκησισοφίας, ἐγείρει φραγμὸν ἀνυπέρβλητον. Συνεπῶς ἡ ὑπεράσπισις τοῦ Ἔθνους ὑπάρχει πρωτίστως ἐξ ἑαυτοῦ Λειτουργεῖ μὲ τὸν αὐτοματισμὸν τοῦ ἀπαραμίλλου ἐκείνου ἠθικοῦ ἐξοπλισμοῦ, ὁ ὁποῖος, ἀπὸ παναρχαίων χρόνων, καθορίζει μὲ ἀκρίβειαν καὶ συνέπειαν ἱστορικῆς ἀποστολῆς τὴν Ἑλληνικὴν θέσιν.

Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν δίλημμα. Καὶ κακῶς τὸ θέμα κεφαλαιοποιεῖται εἰς τὰς βάσεις. Εἰς τὴν πραγματικότητα πρόκειται περὶ τῆς ὀργανώσεως τῆς Ἑλληνικῆς ἀμύνης. Καὶ αὐτὴ δὲν εἰμπορεῖ νὰ εἶναι διάφορος τῆς Συμμαχικῆς. Ἡ Ἑλλὰς ἀνήκει εἰς τὸν συνασπισμὸν τῆς Δύσεως. Ἔναντι τῆς Δύσεως ἔχει δεσμευθῆ μὲ ὑποχρεώσεις. Καὶ εὐδεμίαν ἐλπίδα ἔχει ἄλλοθεν συμπραστάσεως. Ἐφ' ὅσον εἶναι ἀναμφισβήτητοι καὶ ἐκ τῶν πραγμάτων τεθειμέναι αἱ προϋποθέσεις αὐταί, ἐπιβεβλημένη εἶναι ἐξ ἀναποφεύκτου ἀνάγκης ἡ εὐθυγράμμισις τῆς ἀμύνης της Ἐπιλογὴ μέσων δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένη, ἐφ' ὅσον θὰ τὴν ἄφηνεν ἐν καθυστερήσει ἔναντι τῆς προπαρασκευῆς τῶν ἄλλων ἑταίρων τοῦ NATO. Καὶ προσθέτως, διότι γενικώτερον θὰ ἐδημιούργει δι' αὐτοὺς ἀπαράδεκτον χασμωδίαν εἰς τὸ σύστημα ἀντιδράσεως ἐν περιπτώσει ἐπιθέσεως.

Γεννᾶται ὅμως τό ἐρώτημα: Εἶναι λογικῶς συζητήσιμος τοιαύτη περίπτωσις; Ὑπάρχει κίνδυνος αἰφνιδιασμοῦ; Ὁ κ Κροῦστσεφ, φυσικά, τὸν ἀποκρεύει μεθ' ὅρκου. Ἀγωνίζεται νὰ πεσῇ, ὅτι δὲν ὑπάρχει εἰρηνικώτερος συνασπισμὸς ἀπὸ ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἡ δικτατορία του διευθύνει. Καὶ χαρακτηριστικῶς ἐφθέγγετο προχθές, ὅτι μόνον παράφρων θὰ ἠδύνατο νὰ κάμῃ πόλεμον. Καὶ ἀληθὲς εἶναι, ὅτι θὰ ἦτο παράφρων. Αἱ συρράξεις ὅμως ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἔχουν ἐξαπολυθῆ ἀπὸ ἐξάλλους ἐγκεφάλους. Καὶ σπανίως ὑπῆρξαν ἀποτέλεσμα διανοητικῆς ὀμαλότητος. Εἰδικώτερον μάλιστα εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ κομμουνισμοῦ, κυριαρχοῦν γνώρισμα εἶναι ἡ ἀναξιοπιστία. Καὶ εἶναι ἡ κομμουνιστικὴ ἀναξιοπιστία ἡ αἰτία τῆς διαθνοῦς ἀνησυχίας καὶ κακοδαιμονίας, ἡ αἰτία, ποὺ ὑπαγορεύει τὴν ἀνάγκην τῶν βάσεων.

Δυστυχῶς ἡ Μόσχα ἔχει κάμη πάρα πολλά. ὥστε μόνον ὀλιγοφρενεῖς νὰ ἔχουν ἐλαφρυντικόν. ἐὰν τυχὸν τὴν πιστεύσουν. Ἐνῶ ἀκόμη διήρκει ὁ πόλεμος, ἀνέπτυξε τὴν δολιότητά της κυρίως ἐναντίον ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἠμπόδισαν τὸν ἀγκυλωτὸν σταυρὸν νὰ σαρκαζῇ ὑπεράνω τοῦ Κρεμλίνου. Καὶ ἔκτοτε ἀπέβη ἡ μόνη τρομοκράτις, ἡ μόνη ἐχθρὰ τῆς εἰρήνης, ὑπερακοντίσασα καὶ τὰ ἐφιαλτικώτερα χιτλερικὰ πρότυπα. Καὶ θὰ ἦτο ἀστεῖον νὰ γίνῃ εἰδικωτέρα ἀναφορὰ εἰς τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν Ἀλβανίαν, τῶν ὁποίων ὁ φάκελλος στενάζει ἀπὸ ἀνήκουστα κατὰ της Ἑλλάδος ἐγκλήματα.

Αὐτοὺς λοιπὸν νὰ πιστεύσωμεν; Καὶ ἂν ἀκόμη τὸ ἠθέλαμεν, ποῖα θὰ ἦσαν τὰ δεδομένα, ποῦ θὰ ἀπετέλουν τῆς προθέσεως αὐτῆς ἔρεισμα; Ἂς μᾶς κατονομασῇ ἔστω καὶ ἕνα ὁ κ. Κροῦστσεφ Ἂς μᾶς κατονομάσουν ἔστω καὶ ἕνα τὰ ἐν Ἑλλάδι κύμβαλά του. Καὶ τότε, εὐχαρίστως θὰ συζητήσωμεν.

Δὲν ὑπάρχει συνεπῶς περιθώριον διὰ τὴν ἐπικίνδυνον πολυτέλειαν εἰσαδήποτε ἄλλης πολιτικῆς πλὴν τῆς ἀκολουθουμένης Ἡ δέ διαφημιζομένη ὡς «τρίτη» εἶναι ἡ φρενοκαπάτη ἡ ἀδίστακτος ἀπόπειρα κομματικῶν ἐντυπωσιασμῶν. Ὁπωσδήποτε ὅμως, δὲν εἶναι πολιτική Ἑλληνική. Εἶναι πολιτική τῆς Μόσχας, τὴν ὁποίαν κατ' ἐπανάληψιν ἐζήτησαν ἐν Ἑλλάδι οἱ κοινοβουλευτικοί της πράκτορες. Δηλαδή, ἡ ΕΔΑ. Αὐτὴ ὅμως θὰ ὡδήγει εἰς αὐτοκτονίαν. Καὶ ἂν ἡ Ἑλλὰς ἤθελε νὰ ἀπορροφηθῇ ἀπὸ τὸν Σοβιετικὸν ἀναρροφητῆρα, δὲν ὑπῆρχε κανεὶς λόγος νὰ εἶχεν εἰς τόσας μέχρι τοῦδε ὑποβληθῆ θυσίας. Εἶναι ὅμως περίεργον, ὅτι τό λημονεῦν Ἕλληνες πολιτικοὶ ἡγέται, φιλοδεξοῦντες νὰ κυβερνήσουν κάποτε τὴν Χώραν. Νά, μία ἀκόμη ἐξήγησις τῆς ἀνεπανορθώτου ἐξευτελισμοῦ των εἰς τὴν κοινὴν συνείδησιν.

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΧΡΥΣΟ ΚΛΟΥΒΙ

Ἤτανε ἡ ὥρα περασμένο μεσημέρι, ὅταν βρέθηκα στὸ Βρεφοκομεῖο καὶ στὸν κοιτῶνα τῶν νεογεννήτων. Ἐπῆγα μὲ ἕνα ζεῦγος πλουσίων Ἀμερικανῶν, ποὺ ἤθελαν νὰ προβοῦν σὲ υἱοθεσία.

Τὰ φεγγερὰ ἄνθινα κεφαλάκια ἀναπαυόσαντε πάνω στ' ἄσπρα μαξιλάρια κι' ἔμοιαζαν τὰ μικρὰ κρεββάτια σὰν ἀλυσσίδα ζωντανή, σὰν κομπολόϊ ἀνθρώπινο, μέσα στὰ χέρια τῆς συλλογισμένης μοίρας τους. Καὶ μοῦ φάνηκαν τὰ κοιμισμένα μωρὰ νὰ μοιάζουν μὲ ἀφροσταλίδες πεταμένες ἀπὸ τὰ κύματα τῆς ἀτέρμονης πλάσης.

Ἔτσι πανομοιότυπα, ὅπως ἤσαντε, τὰ εἶδα ἀπορριμμένα σ' ἔρημο γιαλό. Τὰ χάϊδεψα μὲ τῆς ψυχῆς μου τὸ βλέμμα καὶ αἰσθάνθηκα ἕνα θλιβερὸ ἀέρα, βγαλμένο ἀπό τόν ἄπατο βυθὸ μιᾶς ἀλαργινῆς κυματιᾶς. Πῶς θὰ ζήσουν αὐτὲς ἡ στάλλες τῆς ζωῆς, ποὺ τρεμοσαλεύουν τούτη τὴν ὥρα τόσο πένθιμα; Πῶς θ' ἀναστηθῇ τὸ φῶς, ποὺ ὑπάρχει μέσα τους; Ὅλα, μαζεμένα στὴν ἴδια χούφτα τῆς μοίρας, ἤρθανε ἀπὸ τὸ φλογισμένο πόθο, ποὺ κόχλασε πάνω στὴ σάρκα δύο ἀνθρώπων. Ἦταν τὸ ματωμένο ἀνάβρυσμα δυὸ κορμιῶν. Ἦταν ὁ καρπὸς ὁ κομμένος καὶ ἀπορριμμένος ἀπὸ τὸ δέντρο του ἄγουρος.

Καὶ ἀνασαίνανε βαθειὰ καὶ ἀνεβοκατέβαιναν τὰ ντελικάτα στιθάκια σὰν νάχανε κουβέντα μεταξύ τους. Μοῦ φάνηκε πὼς κατάλαβα τὰ λόγια τους.

«Τί μᾶς μέλλει ἀπὸ ποῦ ἤρθαμε καὶ ποῦ πᾶμε; Τί μᾶς μέλλει ἀν ὑπάρχουν ἐκεῖνοι, ποὺ μᾶς ἔφεραν στὴ ζωή; Εἴμαστε ἕνα σωρὸ ἀδερφάκια φασκιωμένα μὲ τὴς ἴδιες συνθῆκες. Πρὶν ἀπὸ μᾶς πέρασαν κι' ἄλλα, καὶ θάρθουν κι' ἄλλα». Κι' οὔτε ποὺ θὰ σταματήση αὐτὴ ἡ ἀνίδωτη βέργα τοῦ ἔρωτα νὰ μαγεύῃ τὴ ζωή καὶ νὰ τὴν κάνῃ νὰ καρπίζῃ.

Καὶ κοίταζα τὰ ὀλόδροσα μουτράκια, ποὺ εἶχαν ὅλα τὴ γλύκα καὶ τὴν ὁμορφιὰ τῶν λουλουδιῶν. Ὅλα λυγωμένα ρόδα πάνω στὰ κρεββατάκια τοῦ ἱδρύματος. Φτωχὰ ὀπονύχτερα ἀστράκια σὲ οὐρανό χλωμό. Ἀγρυπνη πίκρα, σταλμένη ἀπὸ τὴς ρίζες τῆς ζωῆς κι' ἀπὸ τὸν πόθο τοῦ κοπαδιοῦ, ποὺ ἔχει μέσα του ὁ κάθε ἄνθρωπος.

Καὶ πάνω στὸ κοιμισμένο βρέφος στάθηκε ἡ μοῖρα καταγάλανη. ὄμορφη, πλούσια, μὲ χέρια ντελικάτα καὶ μὲ μιὰ καρδιὰ ἕτοιμη νὰ γονατίση μπρὸς στ' ἄσπρο κρεββατάκι, ποὺ ἔκλεινε τὴν κοιμισμένη ζωούλα. Ἔσκυψε πάνω στὴν κούνια τὸ γλυκὸ ἐκεῖνο ὄνειρο τῆς Ἀμερικάνας καὶ μέσα στὸ ρόδινο ἀχνὸ τῆς λαχτάρας της, ἔστειλε τὴν ἁγια πνοὴ τῆς μητρότητας νὰ σαλέψῃ στὸ προσωπάκι ἐκεῖνο ἕνα χαμόγελο.

Τρεῖς ἀμίλητες ψυχὲς σπάραξαν ἐκείνη τὴ στιγμὴ ταὐτόχρονα σάπως νὰ σφίχτηκε κάποιο δέσιμο μεταξύ τους καὶ νὰ ξαστέρωσε τὸ φῶς μιᾶς νεογέννητης αὐγούλας. Καὶ κοιμότανε τὸ βρέφος καὶ ἡ μοῖρα του δούλευε τὸ ἀθώρητο δίχτυ της μὲ χρυσὲς σαΐτες. Κι' ἀσάλευτο τὸ χαμόγελο στὸ μικρὸ ρόδινο στόμα εἶχε τὴν ἀπαλὴ φεγγοβολιὰ τῆς ξεγνοιασιᾶς. Κι' ἔσταζε σιγὰ—σιγὰ ἀπὸ τὰ μάτια τῆς μέλλουσας μάννας τὸ μέλι, τὸ βγαλμένο ἀπὸ τὴν κεοήθρα τῆς ψυχῆς της. Κι' ἄπλωνε τὰ μακριὰ λευκά της χέρια ἕτοιμη νὰ τὸ προστατέψῃ καὶ νὰ τὸ κλείση γιὰ πάντα στὸ χρυσὸ κλουβὶ τῆς καρδιᾶς της.

ΕΥΑ

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣΜΟΙ

ΑΝΕΤΡΑΠΗ ΜΕ ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ ΤΗΣ

ΔΙΟΤΙ...ΕΤΣΙ ΓΟΥΣΤΑΡΕ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. (Μ Π.Τ.). Εἰς τὸ Βάκο τοῦ Τέξας, ἡ κυρία Μίμμυ Μοὺρ Ρίτσαρντσον ἀνετράπη μὲ τὸ αὐτοκίνητό της μέσα σὲ ἕνα χαντάκι. Συλληφθεῖσα ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων διότι τὴν στιγμὴν ἐκείνη ὡδηγοῦσε ἐν καταστάσει μέθης, ἡ κυρία Ρίτσαρντσον, διεμαρτυρήθη μὲ τὰ ἑξῆς λόγια: «Τὸ αὐτοκίνητο μοῦ ἀνήκει καὶ ἔχω κάθε δικαίωμα νὰ τὸ ἀνατρέπω μέσα στὰ χαντάκια, ἐφ' ὅσον μοῦ γουστάρει».

ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟΝ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Τὴν 10 π. μ. σήμερον θὰ συνέλθῃ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν τῶν Ἀδελφάτων τῆς Δημοτικῆς Μουσικῆς, τοῦ Δημοτικοῦ Βρεφοκομείου καὶ τῆς Δημ Βιβλιοθήκης.

Ἐπίσης τὸ Συμβούλιον θὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκλογὴν ἑνὸς ἀντιπροσώπου νοῦ Δήμου παρὰ τῇ Ἑταιρεία «Γλαῦκος», μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ πρώην Δημάρχου κ. Β. Ρούφου.

ΜΕΤΑ ΤΟ ΑΔΙΕΞΟΔΟΝ ΤΩΝ ΣΥΝΟΜΙΛΙΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ-ΛΟΝΔΙΝΟΥ-ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝΟΣ

ΑΝΑΜΕΝΕΤΑΙ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΑΪΖΕΝΧΑΟΥΕΡ ΚΑΙ ΝΤΕ ΓΚΩΛ

Η ΓΑΛΛΙΑ ΔΕΧΕΤΑΙ ΑΤΟΜΙΚΑΣ ΒΑΣΕΙΣ ΥΠΟ ΤΟΝ ΟΡΟΝ ΝΑ ΜΕΤΑΣΧΗ ΤΩΝ ΕΥΘΥΝΩΝ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΚΡΙΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΚΟΛΠΟΥΣ ΤΟΥ Ν.Α.Τ.Ο.-Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΣΥΜΦΩΝΟΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΒΑΣΕΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 13. Αἱ διαφοραὶ ποὺ προέκυψαν εἰς τὰς σχέσεις Γαλλίας καὶ NATO εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποτελέσουν τὸ ἀντικείμενον μιᾶς συναντήσεως μεταξὺ τοῦ στρατηγοῦ Ντὲ Γκὼλ καὶ τοῦ προέδρου Ἀϊζενχάουερ. Ἡ συνάντησις αὕτη εἶναι δυνανὸν νὰ πραγματοποιηθῇ εἰς τὰ πλαίσια μιᾶς ἐνδεχομένης Διασκέψεως τῶν Τεσσάρων μεγάλων ἐπὶ ἀνωτάτου ἐπιπέδου. Αὐτὴ εἶναι ἡ λύσις περὶ τῆς ὁποίας ὁμιλοῦν οἱ προσκείμενοι πρὸς τὸ NATO κύκλοι κατόπιν τοῦ ἀδιεξόδου εἰς τὸ ὁποῖον περιῆλθον αἱ συνομιλίαι μεταξὺ Παρισίων—Λονδίνου—Οὐάσιγκτων, ἀναφορικῶς μὲ τὸ γαλλικὸν αἴτημα περὶ ἀναθεωρήσεως τῆς συμμαχίας. Αἱ διαπραγματεύσεις συνεχίζονται, ἀλλὰ οἱ πρακτορηγαὶ ἀποκλίνουν ὑπὲρ τῆς γνώμης ὅτι ὀλίγαι μόνον ἐλπίδες ὑπάρχουν πρὸς ἐπίλυσιν τοῦ θέματος κατὰ τρόπον θετικόν.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ NATO Νόρσταντ, ἐπληροφόρησε χθὲς τοὺς μονίμους ἀντιπροσώπους τῆς συμμαχίας ὅτι εἶναι δυνατὸν τὰ 200 ἀτομικὰ βομβαρδιστικά, τὰ ὁποῖα σταθμεύουν εἰς Γαλλίαν, νὰ διαταχθοῦν νὰ μετασταθμεύσουν εἰς ἄλλας βάσεις, διὰ νὰ εἶναι εὐχερέστερος ὁ ἀτομικὸς ἀνεφοδιασμός.

Ἐξ ἄλλου, ἐγνώσθη χθὲς τὴν ἑσπέραν ὅτι παρατηρεῖται κάποια ἐξέλιξις εἰς τὸ Μέγαρον τῶν Ἡλισίων ἐν σχέσει μὲ τὸ θέμα τοῦτο. Διετυπώθη ἡ ἄποψις ὅτι εἶναι δυνατὸν ὅπως ὁ στρατηγὸς Ντὲ Γκὼλ παραιτηθῇ τοῦ αἰτήματός του, ὅπως αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι παράσχουν ἐπιστημονικὰς πληροφορίας, προορισμένας νὰ ἐπιταχύνουν τὴν κατασκευὴν τῆς γαλλικῆς ἀτομικῆς βόμβας καὶ ὅτι θὰ ἦτο δυνατὸν οὕτως νὰ ἀποδεχθῇ τὴν ἐγκατάστασιν βάσεων πυραύλων καὶ ἀτομικῶν ἀποθηκῶν ἐπὶ γαλλικοῦ ἐδάφους, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ Γαλλία θὰ δύναται νὰ συνεργασθῇ μετὰ τῆς Βρεταννίας καὶ τῶν Ἡν. Πολιτειῶν εἰς τὴν ἀνάληψιν τῆς εὐθύνης τῆς γενικῆς πολιτικῆς ὑπὸ μορφὴν μονίμου στρατηγικῆς συνεννοήσεως.

Τὸ ὡς ἄνω αἴτημα διετυπώθη ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Ντὲ Γκὼλ δι' ἐπιστολῆς του ὑπὸ ἡμερομηνίαν 24 Σεπτεμβρίου, τῆς ὁποίας τὸ κείμενον οὐδέποτε ἐδόθη εἰς τὴν δημοσιότητα. Τὸ αἴτημα τῆς Γαλλίας στηρίζεται ἐπὶ τοῦ ἐπιχειρήματος ὅτι αὕτη ὡς μεγάλη δύναμις παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Μ. Βρεταννίας καὶ τῶν Ἡν. Πολιτειῶν δέον νὰ συμμερίζεται τὰς παγκοσμίους εὐθύνας. Μέχρι τοῦδε ἅλαι αἱ λοιπαὶ σύμμαχοι χῶραι τοῦ NATO, περιλαμβανομένων τῶν Ἡν. Πολιτειῶν καὶ τῆς Βρεταννίας ἀντετάχθησαν εἰς τὸ ἀνωτέρω αἴτημα, τοῦ ὁποίου ἡ ἱκανοποίησις θὰ ἐπέφερε μεταβολὴν αὐτῆς ταύτης τῆς φύσεως τῆς Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας καὶ θὰ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν δημιουργίαν Ζμεροῦς ἡγεσίας εἰς τοὺς κόλπους τοῦ NATO.

Ὡς ἐκ τούτου πολλοὶ παρατηροῦν ὅτι μόνον μία συνάντησις μεταξὺ τοῦ στρατηγοῦ Ντὲ Γκὼλ καὶ τοῦ προέδρου Ἀϊζενχάουερ θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἄρῃ τὸ ἀδιέξοδον ποὺ ἔχει δημιουργηθῆ εἰς τὸ NATO εἰς ὅ,τι ἀφορᾶ τὰς γνωστὰς γαλλικὰς ἀπόψεις.

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ. 13. Τουρκικαὶ ἐπίσημοι πηγαὶ ἐδήλουν σήμερον ὅτι θεωροῦν ὡς μὴ ὑπαρκτὰς ἢ ἀναγκαίας τὰς κομμουνιστικὰς προτάσεις περὶ Βαλκανικῆς ἀποατομικοποιημένης ζώνης καὶ τὴν ρουμανικὴν πρότασιν περὶ Βαλκανικῆς διασκέψεως.

Αἱ αὐταὶ πηγαὶ ἐτόνιζον ὅτι ἡ κομμουνιστικὴ πλευρὰ διαθέτει ἀτομικὰ ὅπλα καὶ ὅτι ὅταν πληρωθῇ ὁ κατάλληλος πρὸς τοῦτο χρόνος θὰ ἐφοδιασθῇ καὶ ἡ Τουρκία μὲ παρόμοια ὅπλα ὑπὸ ἀμυντικῶν μέτρων τοῦ NATO. Ἐπίσης ὅτι παρομοία πρότασις ἐγένετο μέσῳ τῆς Ρουμανίας τὸ 1957, ὁπότε τὴν ἀπεδέχθη μὲν ἡ Βουλγαρία, ἡ Γιουγκοσλαβία καὶ ἡ Ἀλβανία, τὴν ἀπέρριψαν ὅμως οἱ ἄλλοι.

Τέλος ἡ τουρκικὴ ἐφημερὶς «Ντουνιᾶ» γράφει σήμερον ὅτι ὁ λόγος τοῦ Κροῦστσεφ εἰς Ἀλβανίαν, εἰς τὸν ὁποῖον ὡμίλησε διὰ πρώτην φορὰν περὶ μιᾶς βαλκανικῆς ζώνης εἰρήνης, προεκάλεσε τὴν ἀπογοήτευσιν εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀναμένουν τὴν δημιουργίαν μιᾶς εἰρηνικῆς ἀτμοσφαίρας εἰς τὸν κόσμον.

ΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΩΡΓΙΑΝ

ΠΩΣ ΔΙΑΤΗΡΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΜΗΛΑ ΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΜΟΚ

Ν. ΥΟΡΚΗ. (Ἰδ. ὑπ) Τὰ μῆλα στὴν Ἀμερικὴ διατηροῦνται μὲ ἕνα εἰδικὸ ἐπιστημονικὸ σύστημα ἀποθηκεύσεως τοῦ Καθηγητοῦ Σμόκ. Μετὰ τὴν συγκομιδὴ τὰ μῆλα ἀποθηκεύονται σὲ «ἐλεγχομένη ἀτμοσφαίρα» δηλαδὴ τοποθετοῦνται σὲ θαλάμους ὅπου ἡ θερμοκρασία ἐλέγχεται μὲ μεγίστη ἀκρίβεια μὲ ὀξυγόνο ποὺ ἔχει μειωθῆ στὸ 3 τοῖς 100 τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ καὶ σὲ διαξείδιο τοῦ ἄνθρακος ποὺ ἔχει αὐξηθῆ κατὰ 5 τοῖς 100. Κατόπιν οἱ θάλαμοι κλείνονται ἀεροστεγῶς καὶ ἡ θερμοκρασία ἐλέγχεται δύο φορὲς τὴν ἡμέρα. Ὁ Σμόκ λέγει σχετικῶς ὅτι τὰ μῆλα, ὅπως ἄλλωστε ὅλοι οἱ ὀργανισμοὶ ζοῦν καὶ αὐξάνουν εἰσπνέοντας ὀξυγόνο καὶ ἐκπνέοντας διοξείδιο τοῦ ἄνθρακος. Ἡ «ἑνηλικίωσις» ἐπιβραδύνεται μὲ τὴν χορήγηση λιγώτερου ὀξυγόνου καὶ περισσότερου διοξειδίου τοῦ ἄνθρακος.

Ο κ. ΝΟΜΑΡΧΗΣ

Αὔριον ὁ νομάρχης κ. Ἀργ. Μπότσης ἀναχωρεῖ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, κάμνων χρῆσιν κανονικῆς ἀδείας.

ΠΡΟΣ ΑΝΑΒΟΛΗΝ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ ΓΕΝΕΥΗΣ

ΟΙ ΔΥΤΙΚΟΙ ΔΕΝ ΘΑ ΠΑΡΑΣΥΡΘΟΥΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΚΡΟΜΥΚΟ ΕΙΣ ΣΥΖΗΤΗΣΙΝ ΑΛΛΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΕΚΤΟΣ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ

ΓΕΝΕΥΗ, 13. Τὸ μόνον τὸ ὁποῖον εἶναι βέβαιον κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμὴν ὅσον ἀφορᾶ τὴν διάσκεψιν τῶν 4 ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν εἶναι ὅτι αὕτη θὰ συνέλθῃ τὴν Δευτέραν εἰς μυστικὴν συνεδρίασιν. Πάντως οἱ Δυτικοὶ κύκλοι ὁμιλοῦν συνεχῶς περὶ ἐπικειμένης ἀναστολῆς τῶν ἐργασιῶν, ἐνῶ οἱ Σοβιετικοὶ ὁμιλοῦν ἀντιθέτως περὶ συνεχίσεως τῶν διαπραγματεύσεων. Κατὰ συνέπειαν εἶναι λίαν πιθανὸν ὅτι οἱ Δυτικοί, οἱ ὁποῖοι ἀρνοῦνται νὰ διαπραγματευθοῦν ὑπὸ συνθήκας τὰς ὁποίας θεωροῦν ὡς ἀπειλὴν κατ' αὐτῶν, θὰ προτείνουν εἰς τὸν Ρῶσσον συνάδελφόν των τὴν ἀναστολὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς Διασκέψεως εἴτε ἄνευ καθορισμοῦ τοῦ χρόνου τῆς ἐπαναλήψεως τῶν ἐργασιῶν της, εἴτε ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ἡ διάσκεψις θὰ συνέλθῃ ἐκ νέου μετὰ ἕνα μῆνα ἢ μετὰ 6 ἑβδομάδας. Ἐὰν ὁ κ. Γκρομύκο ἀρνηθῆ, ὡς ὑποδηλοῦται ἐξ ὅλων τῶν κομμουνιστικῶν πηγῶν, τότε θὰ ἀναλάβῃ ὁ ἴδιος τὴν εὐθύνην τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς διασκέψεως. Αὐτὴ εἶναι ἡ στάσις τὴν ὁποίαν υἱοθετοῦν οἱ Δυτικοὶ ἀντιπρόσωποι ἀπὸ χθὲς μετὰ τὴν ἐν ὁλομελείᾳ συνεδρίασιν τῆς διασκέψεως, καθ' ἣν ὁ Σοβιετικὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἠρνήθη νὰ ἀποσύρῃ τὰς προτάσεις του.

Πάντως ὅλαι αἱ ἐνδείξεις πείθουν ὅτι ὁ κ. Γκρομύκο δὲν πρόκειται νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν ὁδὸν αὐτὴν καὶ ὡς ἐτόνισε Σοβιετικὸς ἐκπρόσωπος, ὁ κ. Γκρομύκο εἶναι πρόθυμος νὰ διαπραγματευθῆ καὶ θὰ διαπραγματευθῆ. Κατὰ συνέπειαν δὲν θὰ προκαλέσῃ ἔκπληξιν ἂν ὁ κ. Γκρομύκο, ἀντιλαμβανόμενος τὸ δημιουργηθὲν δραματικὸν ἀδιέξοδον, προσεπάθη νὰ μεταφέρῃ τὴν συζήτησιν ἐπὶ ἄλλων θεμάτων ὅπως εἶναι μία συμφωνία περὶ μὴ προσφυγῆς εἰς τὴν βίαν, ἡ δημιουργία ζώνης περιωρισμένων ἐξοπλισμῶν κλπ. Φαίνεται ὅτι οἱ Δυτικοὶ θὰ ἀρνηθοῦν νὰ παραουρθοῦν εἰς τὴν ὁδὸν αὐτήν, πάντως ὅμως ἡ σοβιετικὴ τακτικὴ εἶναι δυνατὸν νὰ τοὺς ὑποχρεώσῃ νὰ ἀναθεωρήσουν τὰς προθέσεις των περὶ ἀναβολῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς διασκέψεως. Ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶναι δέβαιον ὅτι ἡ διάσκεψις δὲν θὰ καταστῆ δυνατὸν νὰ παρατείνῃ τὰς ἐργασίας της περισσότερον ἀπὸ μερικὰς ἡμέρας, δεδομένου ὅτι ὁ Γάλλος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν πρόκειται νὰ μεταβῆ εἰς Ρωσσίαν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Μαγαδασκάρην, ἐνῶ ἀφ' ἑτέρου ὁ κ. Χέρτερ καὶ ὁ κ. Λόϋντ ἔχουν ἀναλάβει ἤδη ἄλλας σοβαρὰς ὑποχρεώσεις.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ κ. Γκρομύκο ἤθελεν ἀποσύρει τὰς προτάσεις του, θὰ ἐπηκολούθη συμφωνία ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γραμμῶν τὰς ὁποίας ἐχάραξε χθὲς ὁ κ. Λόϋντ, ἤτοι διατήρησιν τῶν δικαιωμάτων τῶν Δυτικῶν εἰς τὸ Βερολῖνον, μείωσιν τῶν Δυτικῶν δυνάμεων διὰ μονοπλεύρου ἐνεργείας, κατάργησιν τῆς προπαγανδιστικῆς καὶ ὑπονομευτικῆς δράσεως εἰς τὸ Ἀνατολικὸν καὶ τὸ Δυτικὸν Βερολῖνον καὶ ἔλεγχον τῶν ἐπικοινωνιῶν ὑπὸ ὀργάνων τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας, τὰ ὁποῖα οἱ Δυτικοὶ θὰ θεωρήσουν ὡς πράκτορας τῆς Ρωσσίας.

Δεδομένου ὅτι ἡ περίπτωσις αὕτη εἶναι ἐντελῶς ἀπίθανος, δὲν ἀπομένει πλέον παρὰ ἡ διακοπὴ τῆς διασκέψεως ὑπὸ μορφὴν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον συγκεκαλυμμένην. Ἐν συνεχείᾳ ἑκάστη πλευρὰ θὰ ἐπιρρίψῃ τὰς εὐθύνας ἐπὶ τῆς ἄλλης.

Ἐν πάσει περιπτώσει τὸ χρονικὸν διάστημα, τὸ ὁποῖον μεσολαβεῖ μέχρι τῆς προσεχοῦς Δευτέρας, εἶναι δυνατὸν νὰ μεταβάλῃ τὴν προσοπτικὴν αὐτὴν ὑπὸ τὸ φῶς κυρίως τῶν συνομιλιῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ διεξαχθοῦν εἰς Λονδῖνον μεταξὺ Δόϋντ καὶ Μὰκ Μίλλαν, ἂν καὶ τοῦτο θεωρεῖται μᾶλλον ἀπίθανον.

ΓΕΝΕΥΗ. 13. Ὁ κυβερνῶν δήμαρχος τοῦ Δυτ. Βερολίνου κ. Μπράντ ἀνεχώρησε σήμερον τὴν πρωΐαν εἰς Βόννην. Κατὰ τὴν γνώμην ὡρισμένων παρατηρητῶν, ὁ δήμαρχος τοῦ Δυτ. Βερολίνου ἠδυνήθη νὰ ἀποκομίσῃ ἐκ τῶν ἐπαφῶν αὐτοῦ τὴν βεβαίωσιν ὅτι αἱ Δυτικαὶ Δυνάμεις ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει θὰ ἐγκαταλείψουν εἰ